

[Tastesen]

som er villig til at indtræde som midlertidigt medlem.

Jeg må her tilføje, at såfremt hr. Erling Dinesens orlov ophører før fru Ritt Bjerregaards, vil hr. Niels V. Andersen, der er den bedst berettigede stedfortræder, være berettiget til at fortsætte som midlertidigt medlem under resten af fru Ritt Bjerregaards orlov i stedet for hr. Duerlund Hansen.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i dag behandlet disse sager, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

I. Som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med i dag, den 5. december 1978, godkendes:

1. Fhv. minister Tove Nielsen.
2. Viceskoleinspektør Niels V. Andersen.
3. Afdelingsleder Hans Carl Nielsen.
4. Magister Klaus Ebbesen.

II. Som midlertidige medlemmer af folketinget fra og med i morgen, den 6. december 1978, godkendes:

5. Politiassistent Egebjærg Andersen.
6. Maskinarbejder Erik Duerlund Hansen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Arbejdsformidlingens opbygning og dagpengeydelsens varighed for medlemmer under 60 år).

(Lovforslag nr. L 80. Fremsat 16/11 78. Første behandling 21/11 78. Betænkning 29/11 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet stemmer ja til det stillede ændringsforslag. Det er jo aldeles meningsløst, når regeringen i det lovforslag, som man fra venstres og socialdemokratiets side gerne vil have dette ting til at vedtage, har sagt, at de, der er fyldt 60 år, skal være pariaer, de kan ikke komme ind under de samme regler som dem, der er under 60 år.

Men det er jo ikke tilfældigt, at regeringen ønsker disse urimeligheder over for de mennesker, der er fyldt 60 år. Det har været et led i de sidste måneders politik i arbejdsmarkedsforhold fra regeringspartierne side, at man har vist en kynisk menneskeforagt over for alle, som overhovedet har opnået 60 års alderen, idet man ikke vil hjælpe dem på nogen som helst måde. Vi ved godt, hvad baggrunden er. Det er simpelt hen ren og skær forfængelighed hos arbejdsministeren og hans folk, man vil have tingene til at udvikle sig på en sådan måde, at man kan putte lidt kosmetik på arbejdsløshedsstatistikkerne og sige: vi har ikke så mange arbejdsløse mere her i landet. Det opnår man ved at lade de mennesker, der er fyldt 60 år, gå over til enten at hæve bistand på det sociale bistandskontor eller at benytte den skrækkelige efterlønsordning, som arbejdsløsheds-kasserne fik igennem her for en lille måneds tid siden i folketinget som vederlag for deres bidrag til socialdemokratiet.

Det er væsentligt, at vi fra oppositionens side får understreget, at denne diskriminering af folk, der er fyldt 60 år, kan det ikke være rimeligt at fortsætte med. Der er masser af både 60-årige, 61-årige, 62-årige og 63-årige og også endnu ældre mennesker, som lægger betydelig vægt på at kunne få lov til at forblive på lige fod med andre.

Når man med dette nålestik i det forslag, vi her har til behandling, eventuelt får dem jaget over på efterlønnen, så er de fanget i en fælde, for man har jo indrettet efterlønsordningen således, at den, der først én gang er gået i arbejdsministerens ålruise, faktisk ikke